

להקת מחול בת שבע

STOCK

STOCK 84 STOCK 84 STOCK 84

STOCK '84

אותו ברנדי באותו בקבוק
ב-123 מדינות וגם בישראל

מנהל אמנותי קאי לוטמן, מנהל כללי פנחס פוסטל.
מנהלת רפרטואר מרתה גראהאם לינדה הורס. מנהלת חזרות רינה גלוק.
עוזרת להנהלה אמנותית אמירה מרוז.

רקדנים: רנה שינפלה, אהוד בן-דוד, רינה גלוק, רחמים רוז. לפי סדר א"ב: לאה אברהם,
רוג'ר בריאנט, צבי גוטהיינר, דבי סמוליאן, רוברט פומפר, פראולוף פרנלונד, לורי פרידמן,
תמר צפירי, רות קלוינפלד, פמלה שרני, סוזן סטון, דוד עוז, מרגלית רובין.
מתלמידים: אילן בכור-אביב, עופר זקס.

מנהל ארגון הצגות שלמה בשמי צילומים מולה הרמתי, יעקב אגור. מנהל במה יעקב ארליך.
מנהלת הפקה סלי יעקובי. בצוע תלבושות ברטה קוורטץ. בצוע תאורה "דנאור". חשמלאי ראשי
דוד הרר.
טכנאי קול עמירם רוזה. בניית תפאורות זאב הלפרין. נעלי ריקוד דנסקי.

חברי המועצה הצבורית: יצחק ארצי, דבורה ברטנוב, רות טלגם, רעיה יגלום,
זיוה להט, יוסף מירלמן, נתן מישורי, ויליאם סטרום, מיכאל סלע, לאה פורת,
מיכאל פירון, גדעון פז גרטרוד קראוס, דני קרוון, יורם רוזין, חנוך רוז.

להקת המחול "בת-שבע" איננה פנים
חדשות לקהל הישראלי, ואף לא לקהל
שומר המחול בארצות רבות באירופה
ובאמריקה הצפונית.

הלהקה נוסדה לפני למעלה מעשר שנים
ע"י בת-שבע דה רוטשילד, כשבשנותיה
הראשונות משמשת האמנית הדגולה
מרתה גראהאם כיועצת אמנותית.
מאז ראשית קיומה הסבו לנו ערבי
המחול של הלהקה וביצועם המעולה של
רקדניה הרבה הנאה וסיפוק. הם פתחו
לנו חלון למיטב יצירות המחול המודרני
בעולם ונתנו אפשרות להתפתחותם של
כוראוגרפים ישראליים.

עם כל הכשרון וכח היצירה שהיה גלום
בחברי הלהקה, במנהליה האמנותיים
והכוראוגרפים שעבדו עמה, לא היתה
הלהקה מגיעה להישגיה המרשימים
אלמלא בת-שבע דה רוטשילד שיוסדה
אותה, עמדה בראשה וטיפחה אותה
במשך שנים. הציבור שומר התרבות מכיר
לה על כך תודה עמוקה.

עכשיו החלה להקת המחול בת-שבע
תקופה חדשה בהתפתחותה, כשהאחריות
לקיומה עברה מידי אגודת בת-שבע—
בת-דור לאמנות המחול ליד גורמים
ציבוריים — משרד החינוך והתרבות,
קרן התרבות אמריקה-ישראל
ועירית תל-אביב-יפו.

הלהקה תוסיף לעבוד ולהתפתח בהשראת
הישגיה בעבר אך בד בבד נעמיק
בעיצוב זהותה כלהקה ישראלית הנותנת

ביטוי ליוצרים ישראליים—כוראוגרפים,
מלחינים וציירים. מבלי שתנתק עצמה
מהמובחרים שבין יוצרי המחול המודרני
על זרמיו השונים בעולם.

פאני

לאה פורת
יו"ר הנהלת המועצה הציבורית
לתרבות ואמנות.

"מרתה, אני עומדת להקים לזקה משלי", אמרה הברנית דה רוטשילד לחברתה מרתה גראהאם, כאשר פגשה בה בפסטיבל אידנבורו. גראהאם התכוננה בה בשקט ואמרה: "יצאת מדעתך". "אני יודעת", אמרה, ובהיותה אשה עקשנית קמה ועשתה זאת. בהשראת עבודתה בחברת מרתה גראהאם שאפה

בת-שבע לרמה גבוהה. מרתה גראהאם עצמה עזרה בעצות מעשיות, בעבודה קשה ובהשראה. כאשר עלה המסך לאחר אימונים מפרכים נקבעה אמת מידה חדשה. "בת-שבע" הפכה לאנסמבל הריקודי הדרמטי הטוב ביותר של ישראל.

להקמתה של להקת המחול "בת-שבע" בשנת 1964 קדמו שנים ארוכות של התפתחות במחול המודרני בישראל, אשר החל את צעדיו בשנות הארבעים בלהקתה של גרטורד קראוס. "התיאטרון הלירי" של אנה סוקולוב "בימת מחול", בה פעלו רקדנים וכוראוגראפים ישראלים כרינה שחם, רינה גלוק ואחרים היוו את הנסיונות הספוראדיים ליצירת במה לאמנות המחול המודרנית בשנות החמישים והשישים. רקדנים ישראלים שהשתלמו בחו"ל, בעיקר בבית ספר "ג'וליאד" בניו-יורק בהדרכתה של מרתה גראהאם וכאלה שעלו ארצה חיפשו לעצמם במה מקצועית וקבועה על רמה גבוהה. בת-שבע דה רוטשילד, ידידתה הותיקה של מרתה גראהאם, החליטה בשנת 1963 להקים להקה שתענה על דרישות אלה. מרתה גראהאם קיבלה על עצמה את מלאכת ההדרכה של הלהקה החדשה. לאחר שנה של עבודה מאומצת הופיעה "בת-שבע" לראשונה בפני הקהל ביום ה-14 בדצמבר 1964 באולם "הבימה" בתל-אביב. בתכנית הראשונה נכללו יצירות משל מרתה גראהאם, דונאלד מק-קייל ורוברט כהן. שני מחולות מתכנית זו, עדיין מצויים ברפרטואר הלהקה — "אל תוך המבוך", ו"הורודיה", שתיהן משל מרתה גראהאם. עד מהרה רכשה לעצמה הלהקה מוניטין וקהל נלהב. מאוחר יותר יצאה

"בת-שבע" לספורים באמריקה ובאירופה, ונעשתה לשם-דבר בעולם המחול המודרני. בין היתר השתתפה בפסטיבל "שנו אליזה" בפריז וזכתה בפרס שלושה כוכבי זהב. בין מנהליה האמנותיים במשך 10 שנות קיומה היו אמנים נודעים כנורמאן ווקר, ג'ון דאדלי, בריאן מק-דונלד, לינדה הודס וויליאם לוטר. כיום קיבל לידיו את שרביט הנהול האמנותי קאיי לוטמן. אחדים מבין רקדני הלהקה אף יצרו עבורה כוראוגרפיות משלהם, ביניהם רינה גלוק, משה אפרתי, רינה שינפלד, אהוד בן-דוד, לינדה רבין, לינדה הודס ואשרה אלקיים-רון. גם אמנים ישראלים אחרים יצרו מחולות עבורה, כגון מירלה שרון וז'נט אהידמן. תפאורנים ישראלים רבים עבדו עם הכוראוגראפים — ביניהם: דני קרוון, וודד שריר, כוראוגראפים ידועי-שם באו על מנת ליצור בשביל הלהקה או ללמדה את מחולותיהם, רבים מהם השתמשו ביצירות של מלחינים ישראלים, כגון: צבי אבני, עדן פרטוש, פאול בן-חיים, מרדכי סתר ונעם שריף, ודרכם הגיעו יצירות ישראליות אל הרפרטואר של להקות מחול רבות ברחבי העולם. ברפרטואר הלהקה מצויות יצירות משל מרתה גראהאם, ג'רום רובינס, נורמאן מוריס, ג'ון באטלר, ג'ון קרנקו, חוזה לימון, רוברט כהן, אנה סוקולוב ואחרים, מנודעי הכוראוגראפים

בעולם.

בשנת 1974 הגיעה ארצה מרתה גראהאם בפעם הראשונה בדרכה האמנותית הארוכה, ליצור יצירה חדשה עם להקה שאינה להקתה. היצירה "חלום", פנטאסיה על נרשא תנ"כי, עם תפאורה של דני קרוון ומוסיקה של מרדכי סתר. בשנת 1975 הפכה הלהקה להיות עצמאית, בתמיכה צבורית. "המועצה לתרבות ואמנות" "קרן התרבות אמריקה-ישראל" ומוסדות ואישים אחרים חברו יחדיו, כדי לאפשר ללהקת מחול "בת-שבע" להמשיך את פעולתה, במתכונתה החדשה.

מרתה גראהאם

מרתה גראהאם היא אחת האמניות הדגולות של המאה הנוכחית. היא בעלת מוניטין והשפעה, כפי שיש רק לאמנים מעטים.

כרקדנית, כוראוגרפית, מורה, שחקנית, מעצבת ויוצרת, היא הפכה לאגדה עוד בחייה. השפעת להקתה ברחבי העולם חייבה, מבחינה מקצועית, את כל הרקדנים — בכל הארצות — להיות מודעים לטכניקה המיוחדת שלה. בישראל, היא עזרה בהקמתה של להקת מחול "בת-שבע", וחמש מיצירותיה נכללות ברפרטואר של הלהקה. ב-1974 היא יצרה כוראוגרפיה ששית, "חלום", במיוחד עבור רקדני "בת-שבע". ביצירה ישראלית זו לקחו חלק גם מרדכי סתר בכתיבת המוסיקה, ודני קרוון בעיצוב התפאורה.

טאלי ביטי

למד ורקד עם קטריין דנהאם, הראשונה מבין הכוראוגרפים הכושים באמריקה. רקד בסרטה הנסיוני הידוע של מאיה דרן, חלוצת המחול המיוחד לקולנוע. מאז 1947 החל לפעול ככוראוגרף עצמאי ועסק בעיקר בנושאים כושיים והתמחה במחול הג'אז. בשנים 51-1950 השתתף יחד עם גרטרוד גראוס ב"בלט הישראלי", עבורו יצר את "אש בהרים". מאז ביקר ועבד פעמים רבות בישראל. עם להקת מחול "בת-שבע" הכין בשנת

1968 את "תפוס את הזהר הלוהט" ואת "תחנות ומפגשים". שהה בארץ בימי מלחמת יום-הכיפורים ויצר עבור הלהקה את "כיפת הריקיע".

רוברט כהן

נולד בניו-יורק, למד אצל מרתה גראהאם והצטרף ב-1946 ללהקה ועד מהרה נעשה לאחד מרקדניה הראשיים. רקד במחזות מוסיקאליים בברודווי וניהל להקות משלו, אולם חזר ב-1962 ללהקתה של גראהאם. כאשר נוסד בלונדון "המרקו למחול בן זמננו" נשלח ללמד בו, ולבסוף עבר להתגורר באנגליה ונתמנה שם למנהל "הלהקה למחול בן-זמננו".

יחד עם רובין האווארד, מייסד הלהקה עבד לעיתים קרובות בארץ. להקת מחול "בת-שבע" ביצעה יצירות רבות משלו ביניהן (1964) "לונה-פארק" ו"אהל המראות" וב-1974 "תא" ו"ליקוי חמה".

נורמן מוריס

נולד במקסיקו ולמד בלט ב"אקדמיה המלכותית" בלונדון. ב-1953 הצטרף ל"בלט ראמבר", להקתה של מרי ראמבר (היא מרים ראמברג שנולדה להורים יהודיים בפולין), להקת הבלט הבריטית הקבועה הראשונה שנוסדה בשנת 1930. ב"בלט ראמבר" רקד בתפקידים ראשיים רבים ובשנת 1958 יצר את המחול הראשון שלו, הלא הוא "שני אחים", בו הופיע יחד עם אחיו הצעיר. מאוחר יותר השתלם באמריקה, וכאשר מונה

למנהלו האמנותי של "בלט ראמבר", שעה שמדאם ראמבר פרשה מפעילות מעשית, היה זה הוא שעיצב מחדש את הלהקה כלהקת מחול מודרני. בשנת 1975 פרש מתפקידי הניהול על מנת להתמסד ליצירה ככוראוגרף העומד ברשות עצמו. בלהקת מחול "בת-שבע" יצר את המחולות הבאים: "האירוסין" (1966), "1-2-3" (1968), "חזרה...!", "קונצרטו לכלי הקשה" ו"מסע" (1975).

רינה גלוק

ילידת ארה"ב, ובוגרת ביה"ס ג'וליארד למחול שעלתה ארצה לאחר מלחמת העצמאות. הופיעה ברחבי הארץ בתכניות-יחיד וכן עם להקתה, שזכתה לתמיכת קרן בת-שבע דה רוטשילד לאמנות. היתה בין מקימי "במת המחול". עם הקמת להקת "בת-שבע" היתה לאחת מהרקדניות הראשיות של הלהקה בין שאר תפקידיה החשובים: "הורודיה" ו"נבכי הלב" למרתה גראהאם. יצרה את הכוראוגרפיות "נשים באהל", "בבאות", "לעת ציפיה", "מסע", ו"משחקים שאנו משחקים". הורתה מחול ב"ענבל", האקדמיה למחול בחיפה, האקדמיה למחול בירושלים ובבית-הספר למחול של הקיבוצים.

ג'ון קרנקו

ג'ון קרנקו, יליד דרום אפריקה שנפטר לפני כשנתיים, נחשב לאחד היוצרים המקוריים ביותר והפוריים ביותר בעולם הבאלט הקלאסי. בגיל 33 קיבל על עצמו את הניהול האמנותי של להקת הבאלט משטוטגארט עמה הגיע תוך 10 שנים לפסגות יצירתיות.

סגנון הבאלט שלו הוא מיוחד במינו היסוד הוא בתנועה הקלאסית של הבאלט, אלא שהיא מנוצלת להבעה דרמטית מובהקת.

ב-1942 יצר את הבאלט הראשון שלו — „סיפורו של חייל“, לפי מוסיקה של סטרווינסקי. במסגרת עבודתו עם באלט שטוטגארט הוא העלה 34 באלטים פרי יצירתו, ביניהם „דיוורטימנטו“, לפי מוסיקה של מוצארט, „קאטאליז“, לפי מוסיקה של שוסטקוביץ, „אנטיגונה“. לפי מוסיקה של מיקס תיאודוראקיס ואחרים.

בשנת 1971 הוזמן על-ידי להקת „בת-שבע“ ליצור עבורה את המחול „עמי'עם עמי-יער“ המבוסס על שירה עברית בכל תקופותיה, החל מ„שיר השירים“ וכלה ביצירותיהם של משוררים ישראלים מודרניים.

אשרה אלקיים-רונו

דור ששי בארץ, תלמידתה של גרטרוד קראוס ומרתה גראהם. בוגרת ביה"ס ג'וליאד בניו-יורק. ערכה קונצרטים למחול בניו-יורק עם להקה משלה וזכתה שם לשבחים. היתה מראשוני הכוראוגראפים המקומיים שניתן להם לעבוד עם הלהקה. נמנתה על מייסדי להקת המחול הבין-קיבוצית לה תרמה שלוש מיצירותיה.

עבור להקת מחול „בת-שבע“ היא יצרה את הכוראוגראפיות הבאות : את „דוד וגוליית“, „אדם וחווה“, וכן את „מסע לשום מקום“.

לאתרונה הוזמנה ליצור עבור הלהקה את הכוראוגראפיה „ליקוי מאורות“ — לציון מלאת 30 שנה לסיום מלחמת העולם השנייה.

ג'ין היל סאגאן

ג'ין היל סאגאן נולד בדרום ארה"ב. את הקריירה היצרתית שלו החל כצייר ופסל. את לימודיו כרקדן החל בהדרכת הגב' מריה נובלסקה בניו-יורק. נעשה לאחד הרקדנים הכושים הבכירים באמריקה בריקוד הקלאסי. השתתף כרקדן סולן בלהקות במינכן, קלן, קופנהאגן, שטוקהולם ופריז. הוזמן ארצה ע"י הגב' בת-שבע דה רוטשילד ואף נתמך ע"י קרן התרבות אמריקה-ישראל ומשרד החינוך והתרבות.

הכוראוגראפיות החשובות שלו הן : „חזיונותיה של בטיסטה ורנאזה“, „רקויאם לצלילים“, „והיה ככלות“, „בשכת הליל הלוטוס החיוור פורח“, „הכאב המתוק“, „בערת האדמה“.

תכניתה הנוכחית של להקת מחול „בת-בשע” נערכת בחסותו של בית לוחמי הגיטאות.

בית לוחמי הגיטאות ע"ש יצחק קצנלסון למורשת השואה והמרד" הוקם באפריל 1950 על אדמת קיבוץ לוחמי הגיטאות, בגליל המערבי.

יוזמי מפעל הנצחה זה הם חברי הקיבוץ — כולם בני שארית הפליטה של יהודי פולין וליטא — עדים חיים להכחדת מאות קהילות יהודיות ושותפים למסכת הגבורה של מלחמת היהודים נגד הצורר הנאצי. עם מקימי בית לוחמי הגיטאות נמנים אנשים מרכזיים במחתרת היהודית בפולין הכבושה בשנות מלחמת העולם השנייה, מורדי הגיטאות, פרטיזנים וחילי צבאות השחרור. הבית נקרא על שמו של המשורר יצחק קצנלסון, ידידה של המחתרת היהודית בגיטו וארשה, מקוננה הגדול של השואה אשר ניספה אף הוא בראשית מאי 1944 באושוץ.

ערן פרטוש

נודל בבודפשט ב־1907, למד נגינה בכינור באקדמיה הממלכתית על שם ליסט וקומפוזיציה אצל המלחין קודאי. עלה בשנת 1938 ומאז ועד לשנת 1956 שימש כיוולן ראשי בתזמורת הפילהרמונית הישראלית. מ־1956 הוא משמש כמנהל האקדמיה למוסיקה

של אוניברסיטת תל-אביב, שם נתמנה לפרופסור חבר (ב־1961) ולפרופסור מן המניין (ב־1971).

פרופ ערן פרטוש זכה לפרסים רבים, ביניהם: „פרס ישראל” (1954), „פרס אונסק”ו” (1952), פרס עירית תל-אביב (1949, 1951).

פרופ ערן פרטוש הוזמן פעמים רבות לשמש כשופט בתחרויות נגינה בינלאומיות, והוא אף משמש כחבר יועץ במכון הבינלאומי למוסיקה ע"ש ואן-ביינום בהולנד.

כתב יצירות רבות לויולה וכן קונצרט לכנור עפ"י הזמנת יהודי מנוחין. יצר עבור להקת „בת-בשע” את המוסיקה לבאלט „הציידים האגדיים” של הכוראוגרף גלן טטלי. את היצירה „יזכור” כתב עבור הרקדנית דבורה ברטנוב בהשראת „ניגונו” של אביה, יהושע ברטנוב, ז"ל.

שלום רונלי ריקליס

שלום רונלי ריקליס, המרכז האמנותי של התזמורת הפילהרמונית הישראלית, למד באקדמיה למוסיקה ע"ש רובין ולאחר מכן אצל איגור מארקביץ בזלצבורג. לבד מניצוח למד גם נגינה בפסנתר, כינור, חצוצרה וקרן. הקים את תזמורת צה"ל; הדריך ופיתח את תזמורת הגדנ"ע, אשר רבים מחבריה הצטרפו לאחר מכן לתזמורת הפילהרמונית הישראלית ולתזמורת חשובות בחר"ל.

נוסף להופעותיו בישראל, הוא הופיע כמנצח אורח בארה"ב, אירופה, איסלנד

ודרום-אפריקה. לפני כמה שנים נשלח ע"י משרד החוץ, לפי הזמנה של ממשלת סינגפור, להקים שם תזמורת.

הוא נתמנה ליועץ המוסיקאלי של תזמורת זו. עשר שנים שימש כמנהל תזמורת רשות השידור עד שהחליט להקדיש זמן רב יותר הן להופעות נצוח בישראל ובחו"ל, והן למחלקה לתזמורת באקדמיה למוסיקה של אוניברסיטת תל-אביב, שבראשה הוא עומד.

אברהם בורנשטיין

היוולד אברהם בורנשטיין נולד בישראל היה תלמיד של פרופ' ערן פרטוש, והמשיך בלימודיו בהדרכת גלמזיאן ואמיל האזור בביה"ס ג'וליאד בניו-יורק. הופיע כסולן עם מרבית התזמורות החשובות בארץ, וקיים סיור קונצרטים באירופה בו זכה למיטב הביקורות.

כיום הוא חבר התזמורת הפילהרמונית הישראלית ופעיל בתחום המוסיקה הקאמרית כחבר ברביעית הפסנתר הישראלית.

Song of My People,
Forest People-Sea (1971)
Choreography: John Cranko
Music: Ruth Ben-Zvi,
E.W. Sternberg
Reading: Chana Maron
Costumes: Yaacov Sharir,
Yair Vardi
Lighting: Haim Tchelet

עמיתים עמי-יער (1971)
כוראוגרפיה: ג'ון קרנקו
מוסיקה: רות בן-ציון
א.ו. שטרנברג
קריאה: חנה מרון
תלבושות: יעקב שריר ויאי ורדי
תאורה: חיים תכלת

Apocalypse (1975)
Choreography: Oshra Elkayam
Musical Collage
Sets & Costumes: Oshra Elkayam
Lighting: Ben-Zion Munitz

ליקוי מאורות (1975)
כוראוגרפיה: אשרה אלקיים-רון
קולאז' מוסיקלי.
תפאורה ותלבושות: אשרה אלקיים-רון
תאורה: בן-ציון מוניץ

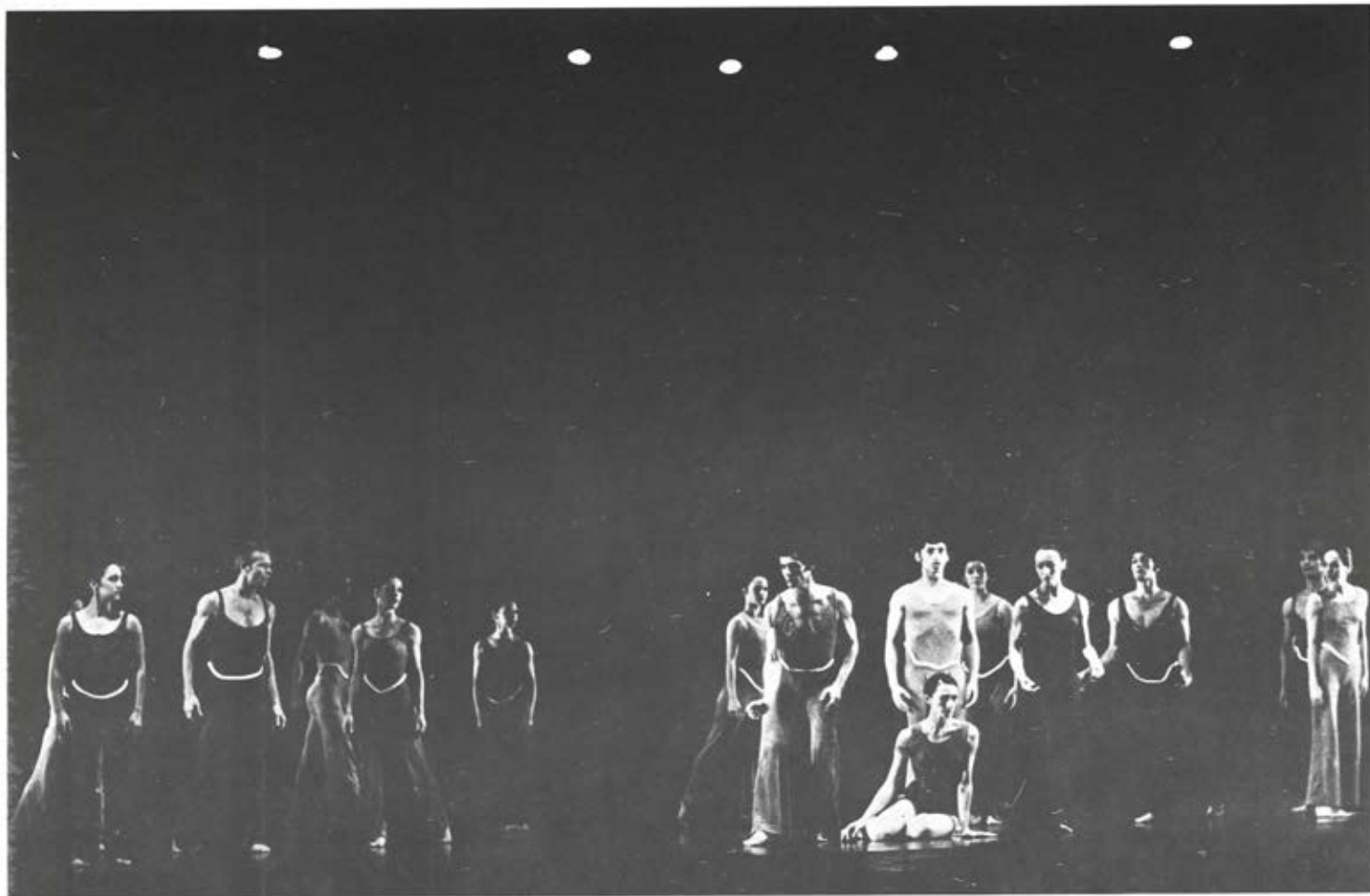
Trek (1975)

Choreography: Norman Morrice
Music: Francis Poulenc, Concerto in
G Minor for Organ Strings
and Timpani

Costumes: Linda Hodes
Lighting: Haim Tchelet

מסע (1975)

כוריאוגרפיה: נורמן מוריס
מוסיקה: פרנסיס פולנק, קונצרטו
בסול מינור לאורגן,
כלי קשת וטימפני
תלבושות: לינדה הודס
תאורה: חיים תכלת

Eclipse (1974)

Choreography: Robert Cohan
Music: Eugene Lester "Eclipse"
Costumes: Peter Farmer
Lighting: John B. Read

לקוי חמה (1974)

כוריאוגרפיה: רוברט כהן
מוסיקה: יוג'ין לסטר, "לקוי חמה"
תלבושות: פטר פרמר
תאורה: ג'ון ב. רייד

The Road of The Phoebe Snow (1968)

Choreography: Talley Beatty
Music: Duke Ellington, Billy Strayhorn
Costumes: Bertha Kwartez
Lighting: Haim Tchelet

תחנות ומפגשים (1968)

כוריאוגרפיה: טאלי ביט
מוסיקה: דיוק אלינגטון, בילי סטריהורן
תלבושות: ברטה קוורטץ
תאורה: חיים תכלת

רוברט פומפר Robert Pomper

לאה אברהם Lea Avraham

פראולוף פרנלונד Per-Olof Fernlund

רוג'ר בריאנט Roger Briant

אהוד בן-דוד Ehud Ben-David

רינה שינפלד Rina Schenfeld

לורי פרידמן Laurie Freedman

צבי גוטהיינר Zvi Gotheiner

רחמים רון Rahamim Ron

רינה גלוק Rena Gluck

תמר צפריר Tamar Tzafrir

דבי סמוליאן Debi Smulian

דוד עוז David Oz

אילן בכור-אביב Ilan Bchor-Aviv

פמלה שרני Pamela Sharni

רות קליינפלד Ruth Kleinfeld

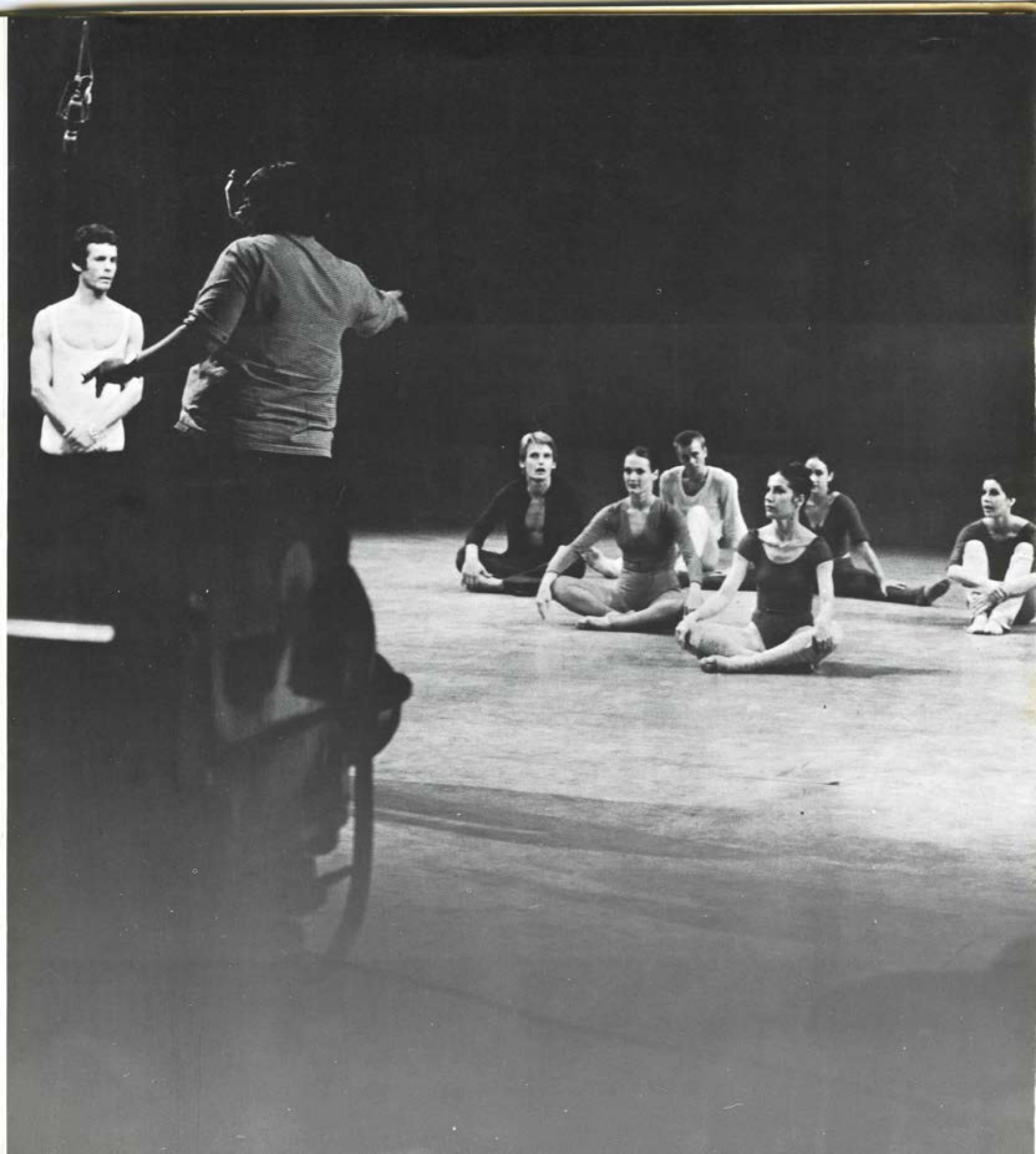
מרגלית רובין Margalit Rubin

סוזן סטון Susan Stone

עופר זקס Offer Sachs

Diversion of Angels (1965)

Choreography and Costumes:
Martha Graham

Music: Norman Dello Joio,
"Diversion of Angels"

Lighting: Jean Rosenthal

שעשועי מלאכים (1965)

כוריאוגרפיה : מרתה גרהאם

מוסיקה : נורמן דלו ג'ויו

שעשועי מלאכים

תאורה : ג'ין רוזנטל

Games We Play (1975)

Choreography: Rena Gluck

Music: Paul Hindemith, Symphonic
Metamorphosis

Set: Dani Karavan

Costumes: Linda Hodes

Lighting: Haim Tchelet

משחקים שאנו משחקים (1975)

כוריאוגרפיה: רינה גלוק

מוסיקה: פאול הינדמיט, מטמורפוזת
סימפונית.

תפאורה: דני קרואן

תלבושות: לינדה הודס

תאורה: חיים תכלת

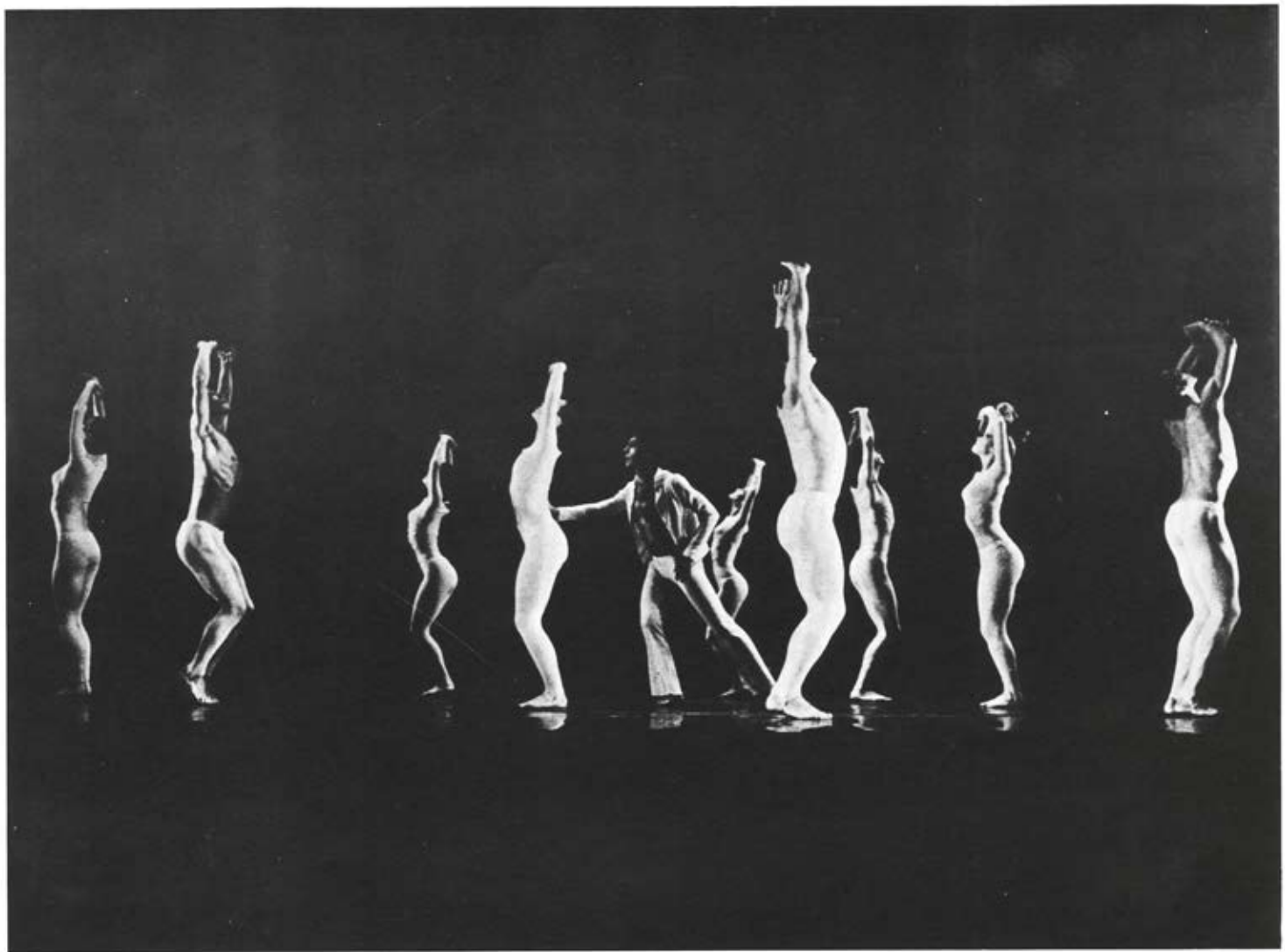
The Burning Ground (1975)
Choreography: Gene Hill Sagan
Music: Gustav Mahler
Costumes: Bertha Kwartcz
Lighting: Ben-Zion Munitz

בערת האדמה (1975)
כוראוגרפיה: ג'ין היל סאגאן
מוסיקה: גוסטאב מאהלר
תלבושות: ברטה קוורטץ
תאורה: בן-ציון מוניץ

"Percussion Concerto"
Choreography: Norman Morrice
Music: Leonard Salzedo
Costumes: Galia Gat
Lighting: Haim Tchelet

קונצ'רטו לכלי הקשה
כוראוגרפיה: נורמן מוריס
מוסיקה: לאונרד סלזדו
תלבושות: גליה גת
תאורה: חיים תכלת

The present Batsheva Dance Company programme is being presented under the patronage of "The Gehtto Fighters House", named after Izhak Katzenelson. The house was erected as a monument to the Holocaust and the Revolt, in the Gehtto Fighters Kibbutz, in West Galilee. Founders of the Kibbutz, who are all relics of Polish and Latvian iradicated Jewish Communities, living witnesses to the Heroism Epoch of the Jewish fighters against the Nazis, initiated this project of perpetuating the memory of those with whom they fought. Among the builders of "The Gehtto Fighters House" are some of the central figures of the Jewish Underground, Gehtto fighters, Partizans, and soldiers of the Freedom Armies. The house is named after the poet Izhak Katzenelson, friend of the Jewish underground of the Warsow Gehtto, who mourned the Holocaust, and was himself annihilated in Auswitz, in May of 1944.

OEDEON PARTOS,

Was born in Budapest in 1907, where he studied violin in the "Lizst" Royal Academy and composition with the compser Kodlay. He immigrated to Israel in 1938 when he joined the IPO as First Viola player, till 1956. In 1951 he was appointed director of the then Music Academy which has become the Tel Aviv University Music Academy in 1966. He has served as director and professor of that institution till today.

Professor Partos won many important prizes: "The Israel Prize" (1954), "Unesco Prize" (1952), "Tel Aviv Prize" (1949: 1951), and others. Served as judge in international musical contests, and as fellow adviser in the International Institute of Music, named after Van Beinum, in Holland.

He has composed many compositions mainly for the viola. By commission of Yehudi Menuhin he composed a violin concerto. For Batsheva Dance Company he created the music for Glen Tetley's "Musical Hunters", and for the dancer Deborah Bertonoff he composed "Yizkor", inspired by a "Nigun" sung by her late father, the actor Yehoshua Bertonoff.

SHALOM RONLY-RIKLIS

Artistic Coordinator of the Israel Philharmonic Orchestra, was born in Israel. Is a graduate of the Tel Aviv University Academy of Music and furthered his musical education in Salzburg, with Igor Markewitz. Aside from conducting, he studied the piano, violin, trumpet and the French horn. He founded the Zahal Orchestra and trained the Gadna orchestra, many of whose members later joined the IPO and other important orchestras. Outside of Israel, he appeared as guest conductor in the United States, in Europe, in Iceland and in South Africa. Several years ago he was sent by the Israeli Foreign Office, by invitation of the Government of Singapore, to initiate an orchestra there, and later became the

Artistic Adviser to this orchestra. For ten years he served as director of the Israeli Broadcasting Orchestra. He has now decided to devote his time to conducting here and abroad, and to the direction of the Orchestra of Tel Aviv University Music Academy.

AVRAHAM BORNSTEIN

Was born in Tel Aviv, studied the viola with Oedeon Partos, and later with Gamalian and Emil Houser at "Juilliard" in New York. He has performed as soloist with most of Israel's important orchestras and received excellent reviews during his tour in Europe.

Mr. Bornstein is a member of IPO and active in the field of Chamber music as a member of the well known piano quartet.

JOHN CRANKO

John Cranko, who passed away two years ago, was born in South Africa. Was considered one of the most prolific and original creators of our time in the field of classic ballet.

At the age of 33 he undertook the artistic direction of the Stuttgart Ballet Company with whom he reached creative artistic heights during the 10 years of his post. His ballet style is unique in that it utilizes classic ballet for dramatic expression. In 1942 he created his first ballet "The Story of A Soldier" according to music by Strawinsky. With the Stuttgart Company he performed 34 ballets of his own choreography, among which are "Divertimento", music by Mozart, "Katalyse", using music by Schostakowitch, and "Antigona" with music by Mikis Theodorakis.

In 1971 he was invited by Batsheva Dance Company to create "Song of My People, Forest People-Sea" (Uri Zvi Greenberg), based on Hebrew poetry of various periods beginning with The Song of Songs and including modern Israeli poetry.

OSHRA ELKAYAM

Oshra Elkayam is sixth generation Israeli. A student of Gertrude Kraus and Martha Graham, and a graduate of Juilliard School of Music and Dance in New York. Performed with her own company in New York to excellent reviews. Was among the first dancers of Batsheva Dance Company, and among the first few Israeli Choreographers entrusted to work with the company. Oshra is among the founders of the Inter-Kibbutzim Dance Company to whose repertory she has contributed three of her dances.

For Batsheva Dance Company she has created "David and Goliath", "Journey to Nowhere" and "Adam and Eve". Recently Batsheva Dance Company has invited Oshra Elkayam to create "Apocalypse", in celebration of 30 years since the ending of World War II.

GENE HILL SAGAN

GENE Hill Sagan was born in the South of the U.S. Began his creative career as painter and sculptor. As dancer, he began his career with Madame Maria Novelska in New York, and became one of the leading black dancers in America. Was soloist in companies in Munich, Köln, Copenhagen, Stockholm and Paris. Was invited to Israel by Madame B. de Rothschild. Here he was also sponsored by the America Israel Cultural Foundation and by the Ministry of Education and Culture.

His most important works are: "Ecstasy of Batista Vernazza", "Requiem for Sounds", "Fallen Angels", "And After", "Pale Lotus", "Sweet Egony" and now "The Burning Ground".

MARTHA GRAHAM

Martha Graham is one of the most renowned, influential and honoured artists of this century.

As a dancer, choreographer, teacher, actress, designer and innovator, she has become a legend in her lifetime.

The impact of her company around the world, has made necessary the need for all dancers to have a working knowledge of her technique.

In Israel she helped establish the Batsheva Dance Company, and five of her works are in the company's repertoire. In 1974 she created a sixth work, "Dream", especially for the Batsheva Company dancers. For this "Israeli" work Mordecai Seter provided the music and Dani Karavan the decor.

TALLEY BEATTY

Studied and danced with Katherine Dunham's Company, the first American Negro dance company in the U.S. He also participated in Maya Deren's experimental dance films. Choreographing since 1947, he specializes in Negro themes and jazz. During 1950-1 he worked together with Gertrude Kraus in the Israeli Ballet Company, creating his work "FIRE IN THE HILLS".

He visits Israel frequently and three of his works "COME AND GET THE BEAUTY OF IT HOT" (1968), "THE ROAD OF THE PHOEBE SHOW" and, "DOME OF HEAVEN", are in Batsheva Dance Company's repertoire.

ROBERT COHAN

Studied with Martha Graham, joining her company in 1946 to become one of her principal dancers. He later performed in various musicals and headed dance companies of his own, is teacher and artistic director of the London Contemporary Dance Theatre, founded by Robin Howard. Working frequently in Israel, many of his works are performed by Batsheva Dance Company, among which are "LUNA PARK" (1964), "CELL" (1974) and "ECLIPSE" (1974).

NORMAN MORRICE

Was born in Mexico and studied ballet at the Royal Academy in London. In 1953 he joined Dame Marie Rambert's Ballet Rambert, the first permanent British ballet company. Dancing many leading roles, he also created his first choreography for this company in 1958, called "Two Brothers". After studying in the U.S.A. he was appointed artistic director of Ballet Rambert which style he changed from classic to modern.

In 1975 Norman Morrice left Ballet Rambert to devote all his time to choreography. He created many works for Batsheva Dance Company, among them: "THE BETROTHAL" (1966), "1-2-3+" (1968), "REHEARSAL" (1968), "PERCUSSION CONCERTO" (1970), and this season "TREK".

RENA GLUCK

Emigrated to Israel upon graduation from Juilliard School of Dance. She performed in solo recitals and with her own company throughout Israel. Was one of the founders of the Stage For Dancers. With the help of the Batsheva de Rothschild Foundation she commissioned music and decor for her company. When the Batsheva Dance Company was founded became one of its leading soloists.

Amongst her leading roles are Martha Graham's "HERODIADE", "CAVE OF THE HEART". has choreographed for Batsheva Dance Company "WOMEN IN A TENT", "REFLECTIONS", "TIME FOR WAITING", "JOURNEY" and "GAMES WE PLAY".

"Martha, I'm going to have a company of my own", said Baroness de Rothschild. Graham looked at her in silence. Then she spoke up: "You're crazy", she said. "I know, Martha", said Batsheva, and being a remarkably obstinate

woman, went straight ahead and did it. When the curtain finally went up after a year of gruelling training, a new standard was set. Batsheva Dance Company became Israel's best dramatic dance ensemble, which, indeed it is.

Many years of development of modern dance in Israel preceded the founding of Batsheva Dance Company in 1964. Modern dance started in this country sporadically but vigorously in the 40's, with the Gertrude Kraus Company, and continued through the 50's with Anna Sokolow's Lyric Theatre and the Dance Stage in which several Israeli dancers and choreographers participated, among them Rina Shacham and Rena Gluck.

Israeli dancers went abroad to study, mainly in the Juilliard School of Dance in New York. They returned and together with them arrived others who settled here. Batsheva de Rothschild decided in 1963 to start a company that would provide a suitable framework for Israeli dancers. She persuaded Martha Graham to take on the burden of artistic supervision and tuition. The new company made its first appearance at the Habima Hall, on December 14th, 1964. The programme included works by Martha Graham, Donald McKayle and Robert Cohan. Two of these dances, "HERODIAD" and "ERRAND INTO THE MAZE" are still in Batsheva Dance Company's repertoire. The company soon made itself an excellent reputation and acquired an enthusiastic audience.

The company went on tour abroad, visiting Europe and the United States to critical acclaim. The company performed at the Champs Elysee Festival in Paris, and won prizes and citations. Several well-known artists served as artistic directors of the company, among these were Jane Dudley, Norman Walker, Brian Macdonald, William Luther Linda Hodes and Kaj Lothman, the present artistic director.

Some of the dancers of the company created original works of their own: Rena Gluck, Moshe Efrati, Rina Schenfeld and Oshra Elkayam-Ronen. Another Israeli artist who choreographed for Batsheva Dance Company, is Mirali Sharon. Among the scenic artists who worked for the company are Dani Karavan and David Sharir. Guest choreographers who come to create for the company often chose pieces by Israeli composers for their new dances. Through these works Israeli music found its way into many dance companies the world over. These include music by Zvi Avni, Odeon Partos, Paul Ben-Chaim and Mordecai Seter.

The company's repertoire is comprised of works by Martha Graham, Jerome Robbins, Norman Morrice, John Butler, John Cranko, Glen Tetley, Jose Limon, Robert Cohen, Anna Sokolow, Talley Beatty and other distinguished choreographers of world renown. In 1974 Martha Graham visited Israel in order to create for the first time in her long career, a work for a dance company

not her own. The result of this collaboration between her and the Batsheva Dance Company was "DREAM", a phantasy on biblical themes, with a set by Dani Karavan and music by Mordecai Seter. In April, 1975 the company became a publically supported dance ensemble. The Ministry of Education and Culture, The Israel-America Cultural Foundation and others, agreed to provide the necessary funds to enable the continuation of the company.

Batsheva Dance Company needs no introduction to the dance loving public in Israel, nor to that of Europe and North America.

The company was founded over ten years ago by Batsheva de Rothschild, and in its formative years enjoyed the artistic guidance of the famous Martha Graham. From the beginning of its existence, the dance soirées of the company and the high quality performances of its dancers, gave us artistic joy and fulfilment. The company provided the public with an opening to the world's best modern dances and encouraged the development of Israeli choreographers. With all the talent and creative powers inherent in the company's dancers, its artistic directors and choreographers, Batsheva Dance Company could never have attained its impressive accomplishments, had not its founder, Batsheva de Rothschild, guided and nurtured it for many years. The culture pursuing public owes Miss Rothschild deep gratitude and appreciation.

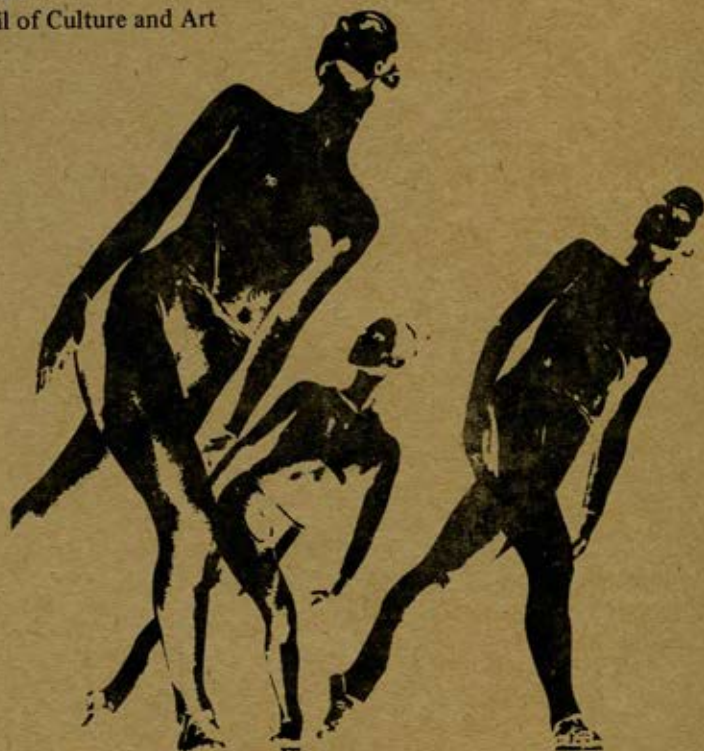
As the responsibility for its existence passed from the hands of the Batsheva Bat-Dor Dance Society to those of public bodies: The Ministry of Education and Culture, the America-Israel Cultural Foundation and the Municipality of Tel Aviv-Jaffa, the company enters upon a new phase in its growth.

The ensemble will go on working and flourishing, inspired by its past attainments, pursuing the formation of its

identity as an Israeli dance company which serves as soil for the growth of Israeli choreographers, composers and set designers. At the same time the company will keep close contact with the foremost creators of the various facets of modern dance the world over.

Leah Porath

Leah Porath
Chairman of the Board
The National Council of Culture and Art

Batsheva Dance Company

Artistic Director: **Kaj Lothman**, General Manager: **Pinhas Postel**,
Director of Martha Graham Repertory: **Linda Hodes**. Rhearsal Director: **Rena Gluck**.
Assistant to Artistic Direction: **Amira Maroz**.

Dancers: **Rina Schenfeld Ehud Ben-David, Rena Gluck, Rahamim Ron**. In Alphabetical order: **Lea Avraham, Roger Briant, Zvi Gotheiner, Ruth Kleinfeld, Laurie Freedman, Per-Olof Fernlund, Robert Pomper, Pamela Sharni, Debi Smulian, Tamar Tzafrir, Susan Stone, David Oz, Margalit Rubin**.
Apprentices: **Ilan Bchor-Aviv, Offer Sachs**,

Manager of Distribution Dpt: **Shlomo Bosmi**, Photos: **Mula-Harmati, Jacob Agor**, Stage Manager: **Jacob Erlich**, Production Manager: **Salley Jacoby**, Costumes Director: **Bertha Kwartez**, Electric Equipment: **"Danor"**
Chief Electrician: **David Hadar**. Sound: **Amiram Rave**. Sets Built by: **Zeev Halperin**. Ballet Shoes: **Dansky**.

Members of the National Council: **Itzhak Artzi, Deborah Bertonoff, Michael Firon, Raya Jaglom, Dani Karavan, Gertrud Kraus, Ziva Lahat, Dr. Joseph Mirelman, Nathan Mishori, Gideon Paz, Leah Porath, Yoram Ravin, Hanoach Ron, Prof. Michael Sela, William Strum, Ruth Talgan**.

ועלי חסה. הגישי עם קרייקרים לחם
פריד ויין שולחני יבש או בירה צוננת.

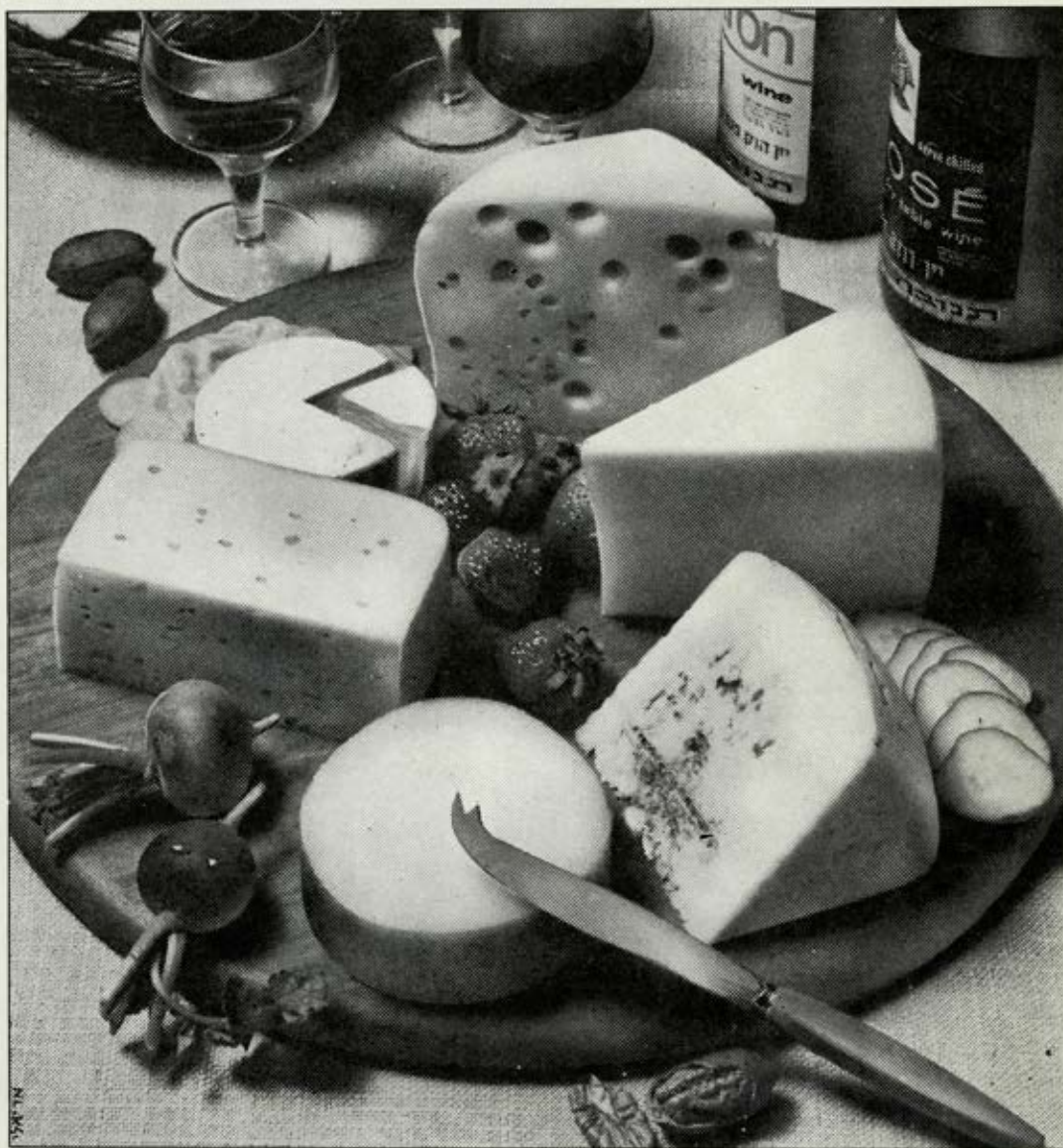
תנובה

עין גדי או בריא. (כמות הגבינות במגש
כזה עולה כ- 38 ל"י). קשטי את מגש
הגבינות בפירות וירקות עונתיים, כגון
פלחי תפוחי'עץ, רצועות גזר או מלפפון
סרי, תות'שדה, ענבים. רצועות גמבה

כל שעליך לעשות אם בכוונתך לארח
12 איש - לקנות 5 או 6 סוגי גבינה
בגושים של 200-250 גרם מכל סוג.
לדוגמא: טל העמק, גלעד, גליל, בשן,
גוש חלב, או עמק וכן קופסה של גבינת

ערב גבינות

Batsheva Dance Company

